

Al tău până la moarte

E. Modersohn

Partea I

Ernst Modersohn

Ce spune un tată fiicei lui în ziua nunții

I. Ce spune un tată fiicei lui în ziua nunții

Iubita mea fiică, a sosit ziua pe care ai așteptat-o cu bucurie, dar și cu teamă, ziua în care vrei să spui „da“ bărbatului pe care ți l-a dat Dumnezeu, cuvânt care te va lega de el pentru toată viața. Pentru această zi mare și pentru următoarea etapă nouă din viața ta, doresc să-ți dau câteva sfaturi.

De astăzi pleci departe pentru a trăi ca soția lui în propria voastră casă. Cine știe dacă ne vom mai vedea și când. De aceea, te rog, ia aminte la cuvintele mele ca și cum ar fi cele din urmă! Privește-le ca pe testamentul meu pentru tine! O, de le-ar binecuvânta Domnul Isus Hristos!

Ziua de nuntă nu înseamnă, în nici un caz, numai o oarecare zi de sărbătoare, așa cum există multe altele. Nu; acum începe o viață nouă pentru tine. Această zi, alături de experiența ta spirituală a întoarcerii la Dumnezeu și a nașterii din nou, înseamnă într-adevăr adevărata schimbare a vieții tale! De aceea ia cu tine câteva gânduri care te pot ajuta să te orientezi mai bine în țara necunoscută a căsniciei în care pășești acum!

O adevărată căsnicie este o frântură de rai pe pământ!

Când cei dintâi oameni au fost alungați din paradis, au lăsat acolo multe lucruri: au pierdut pacea în care au trăit cu Dumnezeu, au pierdut părtașia fericită cu Dumnezeu. Dar un lucru le-a rămas, o bucată de paradis a plecat cu ei: căsnicia! Adam nu a ieșit singur din paradis pentru a purta lupta aspră cu pământul blestemat de Dumnezeu; Eva era cu el. Ce binecuvântare pentru Adam! Dacă, după fericirea de care a avut parte o vreme acolo, ar fi fost nevoit să iasă singur, s-ar fi prăbușit în nenorocire. Dar Eva era cu el, era tovarășa lui, ca să poarte împreună durerea. Ce bine că a fost așa!

Da, nu mă sfiesc să spun: căsnicia este o bucată de rai pe pământ. De aceea și diavolul caută să se atingă de acest bun ceresc. El face tot ce-i stă în putință pentru a nu se ajunge la o căsnicie fericită. Departe de a fi o bucată de rai pe pământ, căsnicia este mai degrabă, deseori, o bucată de iad pe pământ. Ce chin când două persoane sunt legate una de alta pentru toată viața și totuși nu se înțeleg, nu sunt una!

Dar ce frumos când o căsătorie este încheiată în cer! Mă bucur că așa stau lucrurile cu voi. Căsătoria voastră nu a făcut-o omul, ci Domnul. Ce liniște și ce siguranță ai, când știi: căsnicia în care mă gădesc a încheiat-o Dumnezeu; soțul pe care-l am mi l-a dat Dumnezeu. Așa a fost și cu noi, părinții tăi, și așa este și cu voi. Nu în toate căsniciile este așa și de aceea avem motiv deosebit de a-i mulțumi Domnului.

Dar să nu gândești, că dacă este după voia lui Dumnezeu, dacă este o bucată de rai, căsnicia ta va trebui să și rămână așa în mod obligatoriu și necondiționat întotdeauna. Prin voia proprie, prin vină și păcat, poate fi pierdută foarte repede starea paradisiacă. Acest lucru l-au experimentat Adam și Eva. Câți n-au început căsnicia în rai, dar după câteva săptămâni sau luni sau ani au pierdut-o din vina lor. Ei nu și-au ocrotit Edenul. Doresc să vă ajut să vă feriți de acest lucru. De aceea caut să-ți vorbesc astăzi încă o dată cu toată dragostea, dar și cu toată seriozitatea.

Păstrează și ocrotește paradisul căsniciei! Nu uita ce spune Scriptura: Eva a fost vinovată că Adam a fost izgonit din paradis. De aceea veghează și roagă-te, pentru ca să vă găsiți împreună, în orice timp, în prezența și în părtășia lui Dumnezeu, iar căsnicia voastră să fie și să rămână o bucată de rai!

Fă-ți timp pentru citirea Bibliei și pentru rugăciune!

Aceasta este cea dintâi rugămintă a mea. De acest lucru atârnă foarte mult fericirea în căsnicie. Mulțimea treburilor casnice să nu te oprească niciodată de la clipele de liniște! Începe ziua cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu rugăciune! Ba chiar în mijlocul treburilor, fă-ți timp ca să mai respiri puțin în rugăciune! Numai în felul acesta, treburile nu te vor invada. Nu uita acest lucru chiar în ziua când ai foarte multe lucruri de făcut! *Da, cu cât ziua este mai plină de treburi, cu atât este mai mare nevoie ca printre ele să ridici privirea și să primești putere de sus.* Altfel te pierzi în vălmășagul treburilor și al ocupațiilor. Câte femei nu s-au ruinat în felul acesta! Cine nu are timp pentru rugăciune să nu se mire când treburile îl năpădesc. Să nu fie așa la tine! Ca să nu ajungi acolo, fă-ți timp în fiecare zi pentru Biblie și pentru rugăciune!

Citește și roagă-te și împreună cu soțul tău! Vrăjmașul nu va izbuti să pună între voi ceva, dacă veți citi Biblia și vă veți ruga împreună. Noi, părinții tăi, am experimentat și am probat în toți acești ani ce lucru prețios, întăritor și unificator este citirea Bibliei, apoi rugăciunea împreună. Dacă viața de fiecare zi vrea să aducă praf pe sufletele voastre, el va fi înlăturat și scuturat îndată ce veți veni în aerul de sus al legăturii cu Domnul. Chiar dacă se vor ivi vreodată păreri deosebite între voi, ele nu vă vor face rău, dacă vă veți apropia mereu în rugăciune de Domnul. De aceea cel dintâi sfat al meu este: *Fă-ți timp pentru Biblie și pentru rugăciune!* Numai așa, căsnicia ta se va asemăna exemplului biblic pe care ni-l prezintă apostolul Pavel.

Exemplul biblic al căsniciei

În epistola către Efeseni, capitolul 5, apostolul Pavel folosește căsnicia ca imagine a legăturii dintre Hristos și Adunarea Sa. Acesta este idealul a cărui împlinire trebuie să fie ținta voastră.

Soțul și soția trebuie să fie unul față de altul cum este Hristos față de Adunarea Sa. Ce exemplu! Cum a iubit Hristos Adunarea și S-a dat pe Sine pentru ea, tot așa să-și iubească și soțul soția, cu aceeași dragoste altruistă, iar soția să fie supusă soțului ei cum se supune lui Hristos Adunarea.

În Biblia mea am un semn de carte făcut de mama mea. Pe acest semn sunt scrise cuvintele: „*ca și Hristos*“. Acesta mi-a fost deseori un îndemn și m-a făcut să mă întreb: iubesc eu pe soția mea cum iubește Hristos Adunarea Sa? Ah, noi am fost în starea veche niște creaturi egoiste! Dar chiar și ca oameni noi, născuți din nou, ne aflăm în pericolul de a ne iubi pe noi înșine, de a trăi pentru noi înșine, de a ne realiza pe noi înșine. De aceea este necesar să contăm mereu pe victoria dăruită de Domnul și să ne considerăm ca unii care nu mai trăim pentru noi înșine, ci pentru Hristos. Cu privire la căsnicie ne putem aminti de exemplul nostru divin, minunat: ca și Hristos!

Iar soțiilor, apostolul le dă sfatul să fie supuse bărbaților lor, așa cum se supune lui Hristos Adunarea Sa. Acest aspect pare, la prima vedere, să nu fie actual, dar este veșnic! În ziua de astăzi se vorbește mult de egalitatea sexelor. Cu aceasta, oamenii vor să arate că ei știu mai bine decât a știut și a dorit Dumnezeu. El a pus în ființa femeii simțământul că trebuie să se sprijine, că are nevoie de ajutor.

Să privim încă o dată ceea ce spune apostolul Pavel în Efeseni 5, versetele 22-33 despre legătura dintre soț și soție: „Soțiilor, supuneți-vă soților voștri ca Domnului, pentru că soțul este cap al soției, după cum și Hristos este cap al Adunării. El este Mântuitorul trupului. Dar, după cum Adunarea este supusă lui Hristos, așa și soțiile soților lor, în toate. Soților, iubiți-vă soțiile, după cum și Hristos a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine însuși pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin spălarea cu apă, prin Cuvânt, ca să-și înfățișeze Lui însuși Adunarea glorioasă, neavând pată sau zbârcitură sau ceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă și fără cusur. Astfel sunt datori și soții să-și iubească soțiile, ca pe propriile trupuri. Cine își iubește soția, se iubește pe sine însuși. Pentru că nimeni nu și-a urât vreodată propria sa carne, ci o hrănește și o îngrijește cu drag, ca și Hristos Adunarea; pentru că suntem mădulare ale trupului

Său, din carnea Sa și din oasele Sale. De aceea va lăsa omul pe tată și pe mamă și se va lipi de soția sa, și cei doi vor fi *un* singur trup. Taina aceasta este mare: eu dar vorbesc cu privire la Hristos și la Adunare. Însă și voi, fiecare, așa să-și iubească soția, ca pe sine însuși; și soția să se teamă de soț.“

Astfel de reguli nu se abandonează fără a nu fi pedepsit. Cât de nefeminine sunt femeile care caută să fie în toate la fel ca bărbații. Tocmai prin aceasta, ele *pierd ceea ce reprezintă feminitatea lor nobilă*. Oricât de neactual ar părea să ceri, în înțeles biblic, unei soții să fie supusă, totuși aceasta rămâne cheia unei căsnicii fericite și binecuvântate!

De aceea îți dau astăzi un sfat foarte serios: *Cedează mereu, mereu!* Desigur, presupun că soțul tău nu-ți va cere niciodată ceva ce ar fi împotriva Cuvântului și voii lui Dumnezeu. Nu cred că va face un astfel de lucru, pentru că este un om credincios. De aceea, fiica mea dragă, îți zic: Nu te impune niciodată! Cedează mereu! Nu tu porți răspunderea. Responsabilitatea o poartă soțul tău.

Cât de bine este să lași toată răspunderea pe seama soțului! Cât de bine este să te poți sprijini pe el cu simțământul că ești la adăpost! De aceea lasă-i lui toată răspunderea pe care o are fiindu-ți cap. Fii deci supusă lui! Dacă într-un lucru sau altul ești de altă părere, lasă cu încredere ca soțul tău să hotărască. De obicei, femeile judecă mai mult conform simțurilor, pe când bărbații cercetează mai adânc lucrurile. Femeile sunt gata să ia toate subiectiv, pe când bărbații judecă mai obiectiv. Faptul acesta este demonstrat în viața de toate zilele. Iată de ce se cade să lași hotărârea pe seama soțului tău și să-ți aduci aminte de vorba pe care ți-o spun astăzi: Cedează mereu, mereu!

Dacă auzi vorbindu-se despre drepturile femeii, lucru de care lumea este astăzi plină, lasă-mă să-ți spun în legătură cu aceasta o vorbă a mamei tale. Ea a zis adeseori: „O, eu sunt o adeptă a drepturilor femeii! Nici nu mă gândesc să mă lipsesc de drepturile mele de femeie. Dimpotrivă, sunt o înfocată apărătoare a drepturilor femeii. Am dreptul să mă las iubită de soțul meu și am dreptul să-i las lui toată răspunderea. Cât de bine mă simt eu cu aceste drepturi ale femeii! Dacă ar trebui să am grijă de toate și să mă gândesc la toate, aș fi foarte nefericită. Dar am dreptul de a mă sprijini pe soțul meu și de a-l lăsa pe el să acționeze. Nu îngădui să mi se ia nici unul din drepturile mele de femeie“.

Da, acestea sunt *drepturile biblice, adevăratele drepturi ale femeilor* la care te rog să ții mereu și să nu le uiți. Din aceasta nu vei avea decât de câștigat. Întreab-o pe mama ta și-ți va spune că a fost fericită profitând de aceste drepturi ale femeii.

Fii supusă! Aș dori să-ți subliniez în mod deosebit acest cuvânt. Cunoști povestea cu acea femeie care a venit la un evanghelist, ca să se plângă de necazurile ei. Căsnicia ei era amenințată să se destrame. Din ce cauză? Soțul voia ca cizmele lui să stea sub masă. Ea însă nu voia cu nici un chip. Soțul ținea cu orice preț la dreptul lui. Supărată, femeia a venit să se plângă de soțul ei gândind că evanghelistul îi va da dreptate și va arăta milă față de ea. Dar acela nu i-a dat dreptate, ci i-a zis: „Dacă soțul dumneavoastră ține atât de mult ca cizmele să-i stea în cameră sub masă, *de ce nu?* Faceți-i această plăcere!“ Gândul acesta, că ar putea ceda, nu-i venise în minte până atunci. Ea voia să-și impună voința ei, iar el dorea să-și impună voința lui. „Ce contează“, i-a zis evanghelistul, „unde stau cizmele? Ceea ce cere soțul dumneavoastră nu este un păcat. Mai bine faceți-i pe voie, decât să nimiciți fericirea căsnicii!“.

Aceste cuvinte „de ce nu?“ sunt cuvinte de aur. Întipărește-ți-le bine în minte! Dacă soțul tău dorește un lucru care poate ție nu-ți place, care nu ți se pare drept, să-ți zici și tu aceste cuvinte: „de ce nu?“ Să îți spui că a ceda nu este nedrept, iar a fi supusă este poruncit în Cuvântul lui Dumnezeu. Poate îți amintești aici de cuvintele apostolului Pavel din epistola sa către Efeseni. Cu aceste cuvinte vei trece pe lângă prăpastii în care multe căsnicii s-au prăbușit.

Vreau să-ți arăt o altă stâncă de care s-au lovit multe căsnicii. Sfatul pe care vreau să ți-l dau în acest următor punct este:

Să nu fii geloasă niciodată!

Dacă Dumnezeu ți-a dat un soț, trebuie să fii încredințată că el te iubește și că îți este credincios. Nimic nu este mai chinător și mai înjositor pentru un soț decât să vadă că soția lui nu se încrede în el. Se întâmplă oricărui om, și mai ales oricui lucrează pentru împărăția lui Dumnezeu, să vină la el femei ca să-i ceară un sfat și să stea de vorbă cu el. Dacă după aceea soția lui începe să spună: „A ținut cam mult această stare de vorbă. Te simți bine când primești astfel de vizite“, atunci se rupe ceva în inima soțului și acest ceva cu anevoie se vindecă. Ferește-te, fiica mea, să-ți chinui soțul în felul acesta! Calea geloziei este calea cea mai scurtă și cea mai sigură, ca să faci o căsnicie nefericită. Ia seama!

Dacă ești geloasă, te nefericești și pe tine, și pe el. Gândește-te la vorba aceea: „Gelozia este o patimă care caută cu râvnă ceea ce produce suferință“. Iată o vorbă adevărată! Gelozia pune la îndoială iubirea și cinstea altuia, îngroapă încrederea și înstrăinează inimile. Amarul acesta l-au gustat destui oameni căsătoriți. De aceea îți spun cu toată seriozitatea: *Ferește-te de gelozie!*

Poate te întrebă cum te poți păzi practic de gelozie. Desigur, nu ești imună față de ispită. Dar tu ți-ai dăruit Domnului Isus inima și viața. De aceea întreaga Sa lucrare de salvare are valabilitate și pentru tine. Când Și-a dat viața și a murit pe cruce, atunci te-a luat cu El. Tu ai murit împreună cu El. De aceea, când vine ispita spre gelozie, poți să te bizui plină de bucurie pe realitatea că ești răstignită împreună cu Hristos, că omul tău cel vechi și păcătos a murit. Isus ți-a dăruit viață nouă, de aceea nu mai ești datoare geloziei! Da, Isus Hristos și dragostea Lui trăiesc în tine, iar în 1 Corinteni 13, versetul 4 citim: „Dragostea este îndelung-răbdătoare, plină de bunătate; dragostea nu invidiază!“

Iată, în acest mod simplu poți lupta și poți fi stăpână pe situație! Și pentru alte ispite, poți apela în acest mod la victoria săvârșită de Domnul pentru tine.

Dar dacă tocmai m-am gândit la gelozie, ce s-ar fi ales de chemarea mea de vestitor al Cuvântului lui Dumnezeu, dacă mama ta m-ar fi chinuit cu gelozia? În fiecare zi vin la mine femei, ca să mă întrebe câte ceva. Deci, prilejuri de a fi geloasă sunt destule. Cât de mult m-am bucurat și cât de recunoscător am fost întotdeauna că mama ta nu m-a chinuit niciodată cu gelozia. Fă și tu la fel!

Dacă gelozia este o cale scurtă de a face căsnicia nefericită, vreau să îți arăt o cale simplă care ține de fericirea căsniciei.

Fii tandră la salutul de întâmpinare și la cel de rămas-bun!

Lucrul acesta este mult mai însemnat decât își închipuie cineva. El reprezintă parfumul și farmecul căsniciei. *Cu câtă tandrețe obișnuiesc logodnicii să se salute când se întâlnesc sau se despart!* Ei fac lucrul acesta de parcă nu s-ar fi văzut de cine știe câtă vreme sau ca și cum ar trebui să se despartă pentru mult timp. Însă, după ce s-au căsătorit, această tandrețe este curând uitată. Soțul pleacă de acasă fără să-i zică soției „la revedere“, iar când se întoarce acasă, vine tot atât de nepăsător cum a plecat. Ea îl lasă să plece fără un salut de despărțire și, când acesta se întoarce, nu îl întâmpină cu dragoste.

Să nu fie așa la tine! Orice ai avea de făcut, fă-ți timp să-i urezi cu tandrețe și din inimă „drum bun“ când pleacă și să-i zici „bine ai venit“ când s-a întors acasă. Nu-l lăsa să plece niciodată fără un astfel de salut! Dacă vei urma acest sfat, cu siguranță soțul tău își va mări pasul când va fi în drum spre casă. El se va bucura dinainte de primirea ce i-o vei face când se va întoarce acasă. Nu-i așa că nu costă cine știe ce lucru să urmezi acest sfat? Dar urmările lui vor fi binecuvântate, dacă-l vei împlini. Nu-l uita!

Gândește-te și la faptul că poate soțul tău a avut probleme la serviciu și pe fruntea lui sunt încă nori grii. Încearcă în astfel de cazuri să-i urezi bun venit cu o dragoste deosebită. Vei vedea ce repede se va risipi orice indispoziție și cum îți va mulțumi că l-ai ajutat să uite acasă tot ceea ce îl apăsa și îl supăra la serviciu. Dacă neglijezi acest lucru sau chiar îl certă când vine acasă cu o față posomorâtă, atunci nu contribui cu nimic ca soțul tău să se simtă bine acasă. Atunci el poate ajunge în ispita de a merge acolo unde este întâmpinat cu mai multă înțelegere, unde crede că își va putea destăinui necazul său.

De câteva ori am fost în case în care soția nu s-a trezit dimineața, când soțul a plecat devreme la serviciu și astfel el a trebuit să plece fără un salut de despărțire din partea soției sale. Nu fă și tu așa! *O soție tânără și sănătoasă poate să se trezească cu soțul ei, dacă acesta trebuie să plece devreme.* După aceea ea poate să se mai odihnească puțin. Dar ea nu trebuie să-l lase pe soțul ei să se trezească singur și să plece fără să-l salute.

Alt sfat pe care doresc să ți-l dau este:

Călătorește mereu numai în clasa a patra!

Îți voi explica la ce mă refer prin acest cuvânt. Știi că în călătoriile mele înapoi și încolo sunt găzduit într-o casă sau alta pentru mai multe zile. În felul acesta am prilejul să cunosc ceva mai bine cum stau lucrurile în acele case. Am constatat că sunt patru feluri de căsnicii, patru clase; negreșit, vorbesc de căsnicii de credincioși, pentru că numai acolo sunt găzduit de obicei.

În cea dintâi clasă, pe care nu rareori am întâlnit-o, se trăiește **unul contra altuia**. În fața lumii însă, căsnicia lor nu este o căsnicie nefericită. Dimpotrivă, lumea îi crede foarte fericiți. Dar cine privește mai adânc, observă că cei doi trăiesc unul contra altuia.

El zice către ea:

- Știi foarte bine că nu-mi place lucrul acesta! Știi că îmi place să-mi fac singur bagajul.
- Da, zice ea, știu bine, dar asta este o nebulie din partea ta. Ar trebui să te bucuri că te ajut. S-ar cădea mai degrabă să aud o mulțumire din partea ta.
- O mulțumire, când știi bine că nu îmi place să se amestece cineva în treburile mele! zice el.
- Cineva? zice ea și lacrimile se ivesc.
- Ah, această sclifoseală! zice el. Nu poți să-mi faci puțin pe plac?
- Tocmai asta vreau s-o fac, zice ea.
- Se vede, zice el amărât.

Iată, cei doi sunt unul contra altuia! Negreșit, ea îi vrea binele. După părerea ei, este un serviciu pe care vrea să i-l facă. După părerea lui, este un amestec în lucruri care n-o privesc. S-ar cuveni ca ea să-l lase în pace să-și facă singur bagajul. Dar atât de departe ea nu poate să meargă, adică să se lase de plăcerea de a-l ajuta. Iar el nu poate să meargă atât de departe, încât să vadă iubire în purtarea ei. Fiecare rămâne la dorința și la voința sa. Cei doi sunt unul contra altuia.

Sunt oare rare astfel de căsnicii? Ce bine ar fi să fie rare! Din nefericire însă, sunt destul de dese. El ține la dreptul lui, ea la al ei. Și așa se ivesc mereu certuri și neînțelegeri. El este brutal față de ea; ea este ironică față de el. O jale, nu altceva! Și totuși, amândoi sunt oameni credincioși. Ia seama, copila mea, să nu faci parte niciodată din această primă clasă! Nu este bine să fii acolo!

Te întrebi cum se merge cu clasa a doua? În clasa a doua se trăiește **unul lângă altul**. Acolo, amândoi și-au dat seama că fiecare își are voința sa. S-au ironizat de multe ori unul pe altul. Ca să înlăture cearta, fiecare s-a dat la o parte din drumul celuilalt. Fiecare știe despre celălalt: asta nu-i place, deci să nu dau prilejul să vadă acest lucru. În felul acesta, ei au ajuns la încredințarea că în căsnicie nu există o adevărată fericire. Trăiesc deci unul lângă altul. El merge la treburile lui, ea la bucătăria ei. El nu-i spune mai nimic din lucrurile la care se gândeste și din grija lui, fiindcă își zice: „acest lucru n-o interesează“. Ea nu-i spune mai nimic din micile ei greutăți, pentru că își zice: „este nepăsător față de ceea ce mă interesează pe mine“. La început era altfel. Atunci, el i-a spus câte ceva. Dar ea părea lipsită de interes.

- Nu te interesează?
- Drept să-ți spun, nu mă interesează.

În felul acesta, el s-a obișnuit să-și țină pentru sine grijile și gândurile sale sau să le împărtășească prietenilor. *Soția lui l-a adus în această stare.* Ei merg unul lângă altul, fără ca între ei să fie o strânsă legătură interioară. La rândul lui, și el a făcut la fel. Nu a arătat nici un interes pentru micile ei nevoi. Atunci, ea s-a retras în sine. Astfel au ajuns reci unul față de altul.

Lumea nu vede nimic din toate acestea. Poate că nici ei înșiși nu își dau seama ce lipsește căsniciei lor. Nici nu bănuiesc că poate să fie și altfel. Se cred destul de fericiți! Dar sub acest „fericit“ eu înțeleg ceva mai mult!

Ia seama, să nu ajungi în această tristă stare de a fi numai unul lângă altul. Participă la ceea ce-l interesează pe el! Fă din cele ce-l privesc pe el lucruri care să te privească și pe tine: atunci

nevoile tale vor fi nevoile lui. Ai grijă să nu apară această stare rece și rezervată de unul lângă altul!

A treia clasă este cu totul altfel. În clasa a treia se trăiește **unul cu altul**. Soțul se sfătuiește cu soția lui și își împărtășesc gândurile și dorințele. Este o părtășie de gânduri și de simțiri. El nu stăpânește asupra ei, nici ea asupra lui, ci el domnește *cu ea*. Dacă el este capul, ea este coroana acestui cap. Ce frumos să trăiești unul cu altul! Soția este un adevărat ajutor pentru soțul ei; ei poartă astfel totul împreună și discută totul împreună.

Dar există ceva și mai frumos, când se trăiește nu numai unul cu altul, ci **unul pentru altul**. Am găsit și din această, chiar dacă nu prea mulți. Dar aceasta este de fapt căsnicia corectă, biblică.

Hristos S-a dat pe Sine *pentru* Adunare și trăiește pentru ea și Se roagă pentru ea. Așa poate și trebuie să fie viața de căsnicie: o trăire *unul pentru altul*.

Atunci, fiecare are dorința de a trăi în așa fel, încât să facă bucurie celuilalt. Nu ține fiecare la părerea și la voința lui, ci se întrebă ce place celuilalt. „Cum pot să-i fac o bucurie?“ El însuși rămâne în urmă, pentru că vrea să facă plăcere celuilalt. Atunci învață altfel de cum au învățat odată la școală. Acolo au învățat că persoana întâi se numește: eu, a doua: tu, a treia: el. Acest lucru se potrivește cu firea egoistă a omului: eu - persoana întâi. Dar într-o adevărată căsnicie, „tu“ devine persoana întâi, iar „eu“ trece în planul al doilea.

Cu siguranță, și Domnul Isus S-a referit la aceasta când a zis: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși“. Prin aceasta, El nu a spus să îl iubim pe aproapele nostru cum ne iubim pe noi înșine. A-unci n-ar mai rămâne, desigur, nimic pentru aproapele, dacă mai întâi ne iubim pe noi înșine și apoi îl iubim pe aproapele la fel ca pe noi înșine. Atunci nu mai terminăm cu iubirea de sine și nu mai ajungem niciodată la iubirea de aproapele. Nu, Domnul Isus ne-a spus: Să iubești pe aproapele tău ca pe *eul tău*. Aproapele trebuie să fie persoana ta întâi. Lucrul acesta are valabilitate în primul rând în căsnicie. Dacă soțul tău devine persoana întâi pentru tine, atunci atingi idealul apostolului Pavel care, în definitiv, nu exprimă altceva decât voia cea dreaptă și sfântă a lui Dumnezeu.

Atunci a îngriji de el, a te osteni pentru el nu este o povară, ci o plăcere. Pentru el! Aceasta este bucuria și plăcerea ta.

În orice femeie adevărată este, ca un dar al lui Dumnezeu, o inimă de mamă. Chiar la fetițe se poate vedea acest lucru. Câtă grijă au ele de păpușile lor! Cu câtă grijă le îmbracă! Cum trăiesc ele pentru păpuși! Dumnezeu a pus în femei această trăsătură și acest imbold, încât ele pot ușor să trăiască pentru alții. Ar fi deci de la sine înțeles ca toate soțiile să trăiască pentru soții lor. Realitatea este însă cu totul alta. Vrajmașul a făcut acest lucru. El a semănat neghina între grâu. Acest dar al lui Dumnezeu este înăbușit de spinii și de pălămida egoismului și a dorinței de a stăpâni. E mișcător cât necaz se găsește în multe căsnicii!

Unul pentru altul - aceasta este fericirea căsniciei. De aceea, te rog, să ai grijă de acest lucru, ca tu și soțul tău să folosiți numai această clasă! Te uiți la mine ca și cum ai vrea să zici: Aceasta se înțelege de la sine, tată! Ei bine, fiica mea, tocmai de la sine nu se înțelege! Probabil, ești hotărâtă să începi căsnicia în clasa a patra. Totuși, după câteva luni, s-ar putea să nu mai fii în clasa aceasta. Ca să rămâi în această clasă, ai nevoie de har. Da, pentru aceasta este nevoie zilnic și ceas de ceas de harul ocrotitor. Cunoști versurile care au devenit pentru mine așa de importante și pe care le subliniez mereu:

„Pe această cale-ngustă
nu ne reușește nici un pas,
dacă nu ne însoțește harul Său,
până la sfârșit!“

***Nu aștepta nimic de la tine însuși,
așteaptă totul numai de la Domnul!***

Aceasta este greșeala pe care o fac mulți: ei așteaptă ceva de la ei înșiși, de la puterea lor. Martin Luther spunea: „Cu puterea noastră nu putem face nimic“. Și totuși, cât de puțin este crezut lucrul acesta și cât de puțin este înfăptuit! Omul își supraestimează puterea, întocmai ca Petru care se lăuda: „Chiar dacă ceilalți vor fi infideli, eu îți voi rămâne credincios!“ Dar chiar în

aceeași noapte a fost dat de rușine cu lăudăroșenia sa. Cât de bine ne este cunoscută tuturor această istorisire! Totuși, ea se repetă mereu!

Am spus odată unei tinere perechi: „Oricât de mult v-ați iubi unul pe altul, aceasta nu vă este de ajuns pentru toată viața. Cine își zidește casa fericirii lui pe iubirea și pe înclinațiile inimii lui zidește pe nisip. Trebuie să cereți și să primiți întotdeauna de la Domnul ceea ce aveți nevoie“. Dar n-au ascultat. Tinerii mi-au spus că nu este nevoie să li se spună astfel de cuvinte, fiindcă ei se iubesc așa de mult, încât n-au nici o grijă în această privință. În aceeași dimineață însă am văzut ce păreri diferite aveau în legătură cu oaspeții poftiți la nuntă și m-am gândit cât de greu se vor înțelege, dacă nu vor aștepta totul numai de la Domnul. Mai târziu m-am aflat iarăși în casa acelei tinere familii. Dar cât m-am întristat! Cum se mai înțepau unul pe altul, chiar în fața oaspeților! Cât de aspru îi vorbea el și cât de ironic îi răspundea ea! Și totuși, ei crezuseră că o vor duce până la capăt cu iubirea lor.

Nu aștepta nimic de la tine însuși! Nu avem în noi puterea aceea prin care să putem face pe altul fericit. Cu puterea noastră nu putem realiza nimic. *Dar ce nu avem noi, are Domnul, și ce nu putem noi, poate El.* De aceea nu uita: în loc să te bizui pe tine însuși, mai bine să te cufunzi în marea iubirii Sale.

La El este o mare de iubire; aceasta este de ajuns pentru tine și pentru soțul tău. Du-te acolo în fiecare dimineață și scoate iubire din oceanul nesecat al iubirii Sale! Ioan spune: „...iubindu-i pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt“. El l-a iubit chiar și pe Petru cel pripit, chiar și pe Toma cel necredincios, chiar și pe Iuda cel iubitor de bani. Da, El i-a iubit chiar și pe vrăjmașii Săi. Când era pe cruce, S-a rugat pentru ei: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac“. Da, Domnul Isus a iubit. Toată ființa Lui a fost iubire. De aceea vino la El și ia de la El mereu iubire! Ce nu ai tu are El.

Să-ți povestesc ceva despre mama ta. De multe ori ea mi-a spus că, înainte de a sosi eu din vreo călătorie mai lungă și înainte de a veni la gară să mă întâmpine, cerea în rugăciune iubire. Pot să-ți spun că tot așa fac și eu. Dacă încă nu ne-ai auzit niciodată certându-ne, aceasta se datorează faptului că suntem adânc încredințați de lipsa noastră de putere de a iubi și de a face pe altul fericit. Din această pricină cerem mereu Domnului iubire și ne lăsăm dăruiți permanent cu dragoste din bogăția Lui. El o are în măsură împărătească, nesfârșită. El poate să vă păzească de cea dintâi ceartă. El poate să vă umple de iubire.

Nu te fâli cu iubirea ta! Nu mă îndoiesc deloc că-ți iubești foarte mult soțul, că ești gata să faci orice și să suferi pentru el, dar, totuși, nu este în aceasta garanția unei căsnicii fericite și binecuvântate. Crede-mă! Îți spun acest lucru dintr-o lungă experiență. Câte soții nu fac de parcă ar fi gata să-și dea viața pentru soțul lor, dar nu pot să-și supună dorințele lor voii lui!

Iată de ce îți spun cu multă tărie: *Nu aștepta nimic de la tine, ci așteaptă totul de la Domnul!* Dacă aștepti ceva de la tine, în curând va trebui să-ți vezi falimentul, dar dacă aștepti totul de la Domnul, atunci îți stă la îndemână bogăția Sa. „Râul lui Dumnezeu este plin cu apă“. Vino și ia! Vino mereu! Vino în fiecare zi! Atunci vei putea spune ca apostolul Ioan: „...noi toți am primit din plinătatea Lui, și har peste har“.

Acest lucru este pentru mine atât de important, încât aș vrea să-l fac important și pentru tine, deoarece știu bine că pe el se întemeiază fericirea căsniciei. Aceasta mă face să-ți dau și sfatul pe care l-am auzit odată de la un predicator bătrân. El zicea: „**A iubi înseamnă a privi lucrurile din punctul de vedere al celuilalt**“. Acest cuvânt este foarte limpede și poate să-ți fie de foarte mare ajutor. De unde vine lipsa de iubire în atâtea căsnicii? Din faptul că n-au învățat să privească lucrurile din punctul de vedere al celuilalt. Fiecare privește lucrurile numai din punctul său de vedere.

Vreau să-ți explic la ce mă refer. Să presupunem că soțul tău vine odată acasă, după ce a avut o mare neplăcere la serviciu. Grijile acelea pun stăpânire pe el, încât nu poate să scape de ele nici măcar când a deschis ușa și a intrat în casă. Este îngândurat și nu te salută cu dragoste ca întotdeauna. Acum totul atârână de tine: dacă tu privești lucrurile din punctul lui de vedere sau nu.

Să presupunem că *nu* privești lucrurile din punctul lui de vedere, ci din punctul *tău* de vedere. Atunci îți zici în inima ta: „Ce o fi având azi? Doar nu i-am făcut nici un rău. Mă străduiesc, mă obosesc toată ziua pentru el și acum, iată-l, ce față are!“ Te îmbufnezi și taci. Aștepti ceva pentru tine: atenție, iubire, bunătate; și, pentru că nu ți se dau, ți-ai pierdut buna dispoziție.

Să ne închipuim însă celălalt caz: ca și înainte, sfatul meu este să știi că a iubi înseamnă a privi lucrurile din punctul de vedere al celuilalt. Atunci îți zici: „Ah, soțul meu a avut astăzi neplăceri la serviciu; i s-a întâmplat ceva grav. De aceea trebuie să fiu deosebit de iubitoare și de bună“. Dacă te porți așa, atunci vei avea o seară frumoasă, binecuvântată. Soțul îți va spune despre ce este vorba, își va ușura astfel inima și după aceea va zice: „Ce colț de rai este o căsnicie dorită de Dumnezeu. Cât de minunat este când poți sta de vorbă unul cu altul și să te unești în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Îți mulțumesc pentru iubirea și pentru ajutorul ce mi-l dai“. Cât de repede sunt alungați, într-un astfel de caz, norii negri care stăteau pe cerul căsniciei!

Dacă însă nu judeci lucrurile din punctul de vedere al celuilalt, dacă te superi și te amărăști, atunci pui în joc fericirea căsniciei tale. De aceea învață că *a iubi înseamnă a privi lucrurile din punctul de vedere al celuilalt*.

Pe lângă aceasta, cred că tu nu vei face niciodată ceva ce nu trebuie să știe soțul tău. Desigur, nu mă refer la surprizele pe care i le vei face din când în când. Încolo, peste tot în căsnicie, regula este: să nu faci niciodată ceva pe ascuns! Nu face nici un lucru pe care nu ai dori să-l afle soțul tău.

Soțul și soția alcătuiesc o unitate dumnezeiască. Nimeni nu trebuie să se pună între ei, nici chiar tatăl, mama sau sora. El să știe tot ce faci. Fii încredințată că dacă faci ceva pe ascuns, vrăjmașul va descoperi acel lucru și va ruina încrederea soțului tău în tine. Deci, nici un secret! *Nu vorbi niciodată cu o prietenă, nici chiar cu sora ta sau cu oricine altcineva lucruri pe care soțul tău nu trebuie să le știe sau lucruri care i-ar produce durere dacă le-ar cunoaște.*

Câte căsătorii nu s-au distrus prin faptul că soțul s-a destăinuit unei „prietene“ sau soția s-a încrezut într-un „prieten“. Nu ai nevoie de *nici un alt* prieten decât de soțul tău. El îți este soțul dat de Dumnezeu, și acesta înseamnă de fapt mai mult decât un prieten. Ferește-te de orice altă prietenie! Există astăzi așa de multe căsnicii în trei, în care prietenul soțului sau prietena soției stau între cei doi. Cât neceaz produce acest lucru!

La seama și la prietenele pe care le ai din vremea când erai necăsătorită! În cercul prietenelor de altădată, cu ușurință se poate spune o vorbă pe care după aceea ai dori să nu o fi spus. Dacă vrei să te destăinui, atunci vorbește cu soțul tău.

Dacă vreodată se va ivi vreo neînțelegere între tine și soțul tău, atunci îți spun nu o dată, ci de zece ori: să nu spui la nimeni despre acest lucru. Nu te lăsa influențată de vreo supărare trecătoare ca să zici ceva rău despre soțul tău. Supărarea trece repede. Dacă însă ai spus-o altuia, atunci o gură spune către alta: „Fericirea lor este cam zdruncinată“. Și în cele din urmă, lucrul ajunge iarăși la tine, desigur denaturat. Atunci vei observa ce ai făcut și câtă dezonoare ai adus soțului tău în fața oamenilor. De aceea să nu spui niciodată nici o vorbă rea despre el! Niciodată, nimănui!

Și mai întâi de toate, nici o vorbă din viața voastră intimă! Acesta este un loc sfânt între tine și el. Acolo aveți de-a face numai cu Dumnezeu! În intimitatea voastră nu trebuie să privească nici un ochi curios, de partea aceea nu trebuie să se atingă nici o mână omenească. Nu uita niciodată că soția și soțul aparțin unul altuia și alcătuiesc o unitate. Dacă nu vrei să se vorbească despre tine tot felul de lucruri, atunci cu atât mai mult să nu faci tu lucrul acesta cu privire la soțul tău. Să se adeverească în viața voastră cuvântul Scripturii: dragostea acoperă. Vorbind rău despre el, sapi între voi o prăpastie care după aceea nu se mai poate acoperi, fiindcă este prea întinsă și prea adâncă, și astfel nu veți mai fi una. Îți atrag atenția, copil iubit, asupra acestui lucru, fiindcă unii și-au pierdut fericirea vieții lor din pricină că nu s-au ferit de vorbirea ușuratică și ascunsă.

Poți să-ți închipui că eu am vorbit-o vreodată de rău pe mama ta? Nu-i așa, un astfel de lucru nici nu-ți trece prin minte? Tot așa trebuie să fie și cu voi. Mă doare mult când aud pe câte o soție vorbindu-l de rău pe soțul ei sau vreun soț vorbind-o de rău pe soția lui. Ce tristă trebuie să fie starea unor astfel de căsnicii, în care soții vorbesc altora despre lucruri care nu-i privesc decât pe ei, soț și soție, și de care răspund numai în fața lui Dumnezeu!

Așadar, să-ți rămână în minte sfatul meu: *să nu ai secrete față de soțul tău și să nu spui niciodată o vorbă rea despre el! Auzi? Niciodată!*

Încă un sfat părintesc, foarte serios și foarte însemnat cu privire la viața voastră conjugală. Precum toată viața trebuie pusă sub călăuzirea Duhului Sfânt, tot așa și viața conjugală trebuie pusă sub călăuzirea și disciplina Duhului Sfânt. În privința aceasta am auzit odată o vorbă de la

un binecuvântat vestitor al Cuvântului, generalul von Viebahn: „*Copiii lui Dumnezeu concep copiii lor cu rugăciune!*“ Cu acest cuvânt este spus totul. Exprimă clar că pe terenul vieții conjugale nu trebuie să se îngăduie totul pentru a-ți satisface poftetele. Și acest domeniu trebuie pus sub disciplina Duhului.

În 1 Corinteni 7. 3-5, apostolul Pavel scrie: „Soțul să-i dea soției ce îi datorează și, tot astfel, și soția, soțului. Soția nu este stăpână pe trupul ei, ci soțul; de asemenea, nici soțul nu este stăpân peste trupul lui, ci soția. Nu vă lipsiți unul de altul decât, poate, prin înțelegere, pentru un timp, ca să vă dedicați rugăciunii; și fiți din nou împreună, ca să nu vă ispitească satan, din cauza neînfrânării voastre“.

Da, copiii lui Dumnezeu concep copiii lor cu rugăciune! Știu foarte bine că nu aceasta este regula. Știu din experiențele mele că cei mai mulți spun: „Aceasta nu se poate și aceasta nu se face!“ Dar cât de frumos este când cineva poate să spună despre fiecare copil al său: „A fost cerut și primit de la Domnul“.

Dar pe de altă parte, cât de trist este când în familiile credincioșilor se aude spunându-se: „Iarăși un copil! Ar putea să fie de ajuns cu binecuvântarea Lui!“ Ce stări triste domnesc în multe, ah, așa putea spune, în cele mai multe căsnicii ale credincioșilor! De ce? Pentru că această parte din viața lor nu o pun sub disciplina Duhului lui Dumnezeu. Trăiesc după firea pământească, nu după Duh. Și totuși se numesc credincioși, predică probabil chiar Evanghelia, dar sunt oameni firești! Dacă în general în viață se spune că dragostea nu pune condiții, că dragostea adevărată se pune la dispoziția celui alt, atunci aceasta are valabilitate în mod deosebit în acest domeniu.

Puneți și acest ținut sfânt sub călăuzirea Domnului, pentru că este, într-adevăr, un ținut sfânt! Este cel mai sfânt lucru într-o legătură de căsnicie. Ce lucru nobil este acesta: noi oamenii dăm viața celor ce au suflete nemuritoare, care sunt chemați să fie copii ai lui Dumnezeu și moștenitori ai slavei veșnice! Și tocmai pentru că acest ținut este așa de măreț și de sfânt, diavolul își întinde așa de mult stăpânirea asupra lui. Trebuie să-l punem deci sub stăpânirea lui Dumnezeu, să-l închinăm lui Dumnezeu. Și peste viața conjugală trebuie să stea scris: „*Sfânt Domnului!*“

Mai mult nu doresc să spun acum. Dar dacă urmezi întocmai acest cuvânt, ai în el o îndrumare pentru toată viața ta de căsnicie și ea va fi și va rămâne o căsnicie sfântă, plăcută lui Dumnezeu, peste care se va odihni binecuvântarea lui Dumnezeu, cum stă scris în Psalmii 127 și 128.

Ca încheiere, am încă un sfat și o dorință, copila mea! Trebuie să ne despărțim. Ora aceasta, pe care am pus-o deoparte pentru această stare de vorbă, a trecut așa de repede. Nu veți face o călătorie de nuntă. Împrejurările momentane nu vă îngăduie acest lucru. Totuși:

Împarte întreaga călătorie de nuntă pe parcursul întregii vieți!

Ce înseamnă aceasta? Îți voi spune din viața mea și a mamei tale. Nici noi n-am făcut la rândul nostru o călătorie de nuntă, dar noi am împărțit-o pe parcursul întregii vieți. *Noi suntem mereu în călătorie de nuntă.* După munca obositoare timp de săptămâni de zile, ne punem deoparte o zi și facem din ea o zi de călătorie de nuntă. Acestea sunt zilele noastre alese, zile pe care mama ta le notează cu scumpătate într-un caiet. Mergem singuri o zi în pădure sau pe munte. Acolo ne așezăm pe iarba verde și citim Cuvântul lui Dumnezeu și ne rugăm împreună. Acolo stăm de vorbă despre toate întrebările din timp și din veșnicie. Acolo ne facem timp să fim unul pentru altul. Arborii foșnesc duios, păsările cântă frumos. Seara ne întoarcem acasă îmbogățiți cu o amintire frumoasă și binecuvântată. Sau mergem undeva cu trenul, nu foarte departe. Sau mergem iarna prin zăpadă. Atunci ne plimbăm prin pădure, apoi mergem într-o cofetărie și bem o cafea. Numai noi doi, în liniște. Acestea sunt zile frumoase. Nu le uităm. Ele fac ca viața să-și păstreze parfumul ei. Altfel te îneci în lucru și te sufoci în treburi.

Așa trebuie să faceți și voi. Din când în când să vă faceți câte o zi liberă din cele de lucru și să fiți în totală liniște pentru voi înșivă, fără ocupație și fără oameni. Este nevoie de acest lucru. Mergeți în pădure, mergeți în singurătate și stați acolo o zi întreagă, în bucurie tăcută ca niște copii. Vă spun că așa își păstrează viața parfumul și frăgezimea ei și nu te afunzi în treburile vieții de toate zilele.

Există niște versuri frumoase de Gellert, foarte prețioase pentru mine; ți le scriu aici la sfârșit. Se merită să le înveți pe de rost:

*O căsnicie este atunci fericită
când unul se acomodează cu celălalt,
când unul iubește și se teme de celălalt.
El nu poruncește, ea nu se apleacă
și amândoi sunt precauți
de parcă acum vor să se cunune.*

În aceste versuri prețioase se ascunde multă înțelepciune și mult adevăr, și anume în ultimele două rânduri. Dar asupra lor nu mai am ce să spun. Sunt destule sfaturile și îndrumările care ți le-am dat. Lucrul principal este:

Te încredințez în seama lui Dumnezeu și a harului Său. El, care a făcut din tine un copil al Său, care te-a crescut și te-a adus până în clipa aceasta când începi să trăiești cu soțul tău, va veghea și mai departe asupra căilor tale și te va binecuvânta. El este credincios și va face acest lucru. Mergi cu Dumnezeu, fiica mea! Dumnezeu să te binecuvânteze, copilul meu iubit, da, El să te binecuvânteze!